

Livet sett gjennom et vannglass

Tag om Tag guter Tag er Peter Dreher's serie malerier av vannglass, som kunstneren arbeidet på hver dag fra 1974 og nesten fram til han døde tidligere i år. Peter Dreher: *Tag om Tag guter Tag* Nr. 2402, olje på lerret, 2000. Foto: Øystein Thorvaldsen

Publisert des 09 2020 - 07:00

Peter Dreher's malerier på Galleri K er et konseptuelt studium og et malerisk overskuddsprosjekt – og en hymne til nevrotikeren i oss.

Min første reaksjon på de to maleriseriene som utgjør hoveddelen av Peter Dreheres arbeider i utstillingen *Some Serious Series* på Galleri K var at bildene ser tilbake på deg. De synes å studere betrakterne like mye som vi studerer dem. Det har nok mye å gjøre med at Dreheres motiver spiller på speileffekten i blanke gjenstander. Serien 78, 75, 74, 70, 72, 77, 76, 73, 71 er ni nesten identiske små malerier i lyse grå- og pastelltoner av en sølvvase. *Tag um Tag guter Tag* er tilsvarende avbildninger av et enkelt vannglass, i seks varianter på like formater, med bare små forskyvninger i fargen og detaljer i tegningen.

Samtidig som man beundrer malerienes enkle, men samtidig maleriske og illusjonistiske utførelse blir man forgjeves stående å lete etter malerens speilbilde. For han må jo logisk være der et sted, eller i det minste kameraet, om motivene er malt etter foto. Men de blanke overflatene viser ikke noe kunstnersubjekt i speilingene; bare antydninger av tomme rom og lysende vindusåpninger. Man tar seg snart i å forvente å like gjerne se sitt eget speilbilde inni der – like forgjeves. Det er bildet selv som ser tilbake; følelsen av å selv bli iaktatt gjør meg litt ubekvem og selvbevisst som betraktende subjekt.

Et lite utdrag fra Peter Dreheres serie *Tag um Tag guter Tag* på Galleri K. Til sammen teller serien over 5000 bilder av samme motiv, i samme størrelse og malt på samme format. Foto: Øystein Thorvaldsen

Monomani

Some Serious Series er strengt tatt en dobbeltutstilling. Den tyske kunstneren Johannes Wohnseifer (født 1967), som oslopublikummet kjenner fra tidligere utstillinger på K, har denne gangen valgt å ta med seg et lite utvalg av Dreheres bilder som komplementar til sin egen bildeserie. Wohnseifers malerier er en slags hyllest til polaroidfotografiet og dets karakteristiske, kjemisk-maleriske fargeeffekter. De fleste av dem er små abstrakte fargeeksperimenter, med hvite rammer som gjør dem identiske i format og på størrelse med polaroidbildet.

Wohnseifers prosjekt er for så vidt interessant nok, både som et påskudd for koloristisk utfoldelse og som en litt nostalgisk refleksjon over en svunnen bildeteknologi og visuell kultur. Men det er Dreheres presise, bløte penselstrøk og motivmessige monomani som tar oppmerksomheten i *Some Serious Series*. Dreher, som døde i februar, 87 år gammel,

er lite kjent i Norge – meg bekjent har han aldri stilt ut her tidligere. I tysk kunst blir han gjerne sett i sammenheng med mer berømte generasjonsfeller som Gerhard Richter og Sigmar Polke, og hvordan disse lot seg påvirke av amerikansk popkultur i sekstiårene.

Johannes Wohnseifers malerier er en slags refleksjon over, eller hyllest til, polaroidfotografiet og dets karakteristiske, kjemisk-maleriske fargeeffekter. Johannes Wohnseifer: *Small Polaroid Painting*, akryl, pigment, lakk på stål, 2020 © Johannes Wohnseifer. Foto: Øystein Thorvaldsen

Typisk tysk

Drehers vannglass-studier er framført med en objektiv saklighet og systematisk konsekvens som synes både konseptuell og «typisk tysk». Utvalget bilder på K er beskjedent, men viser likevel noe av hvordan kunstneren selv valgte å presentere *Tag um Tag guter Tag*: Vegger dekket av bilder, geometrisk ordnet i rutemønster som kan minne om en arketypisk konseptualist som Hanne Darbovens montering av sine serielle *Konstruktionen*-arbeider, eller Richters gjennombruddsverk *48 portretter* fra 1972, for den sakens skyld.

Hilla og Bernd Bechers «typologier» – svart-hvitt-fotografier av industristrukturer, sett rett forfra i flatt lys og på tilsvarende vis montert som veldige installasjoner over veggen – kan naturligvis også være en referanse for Drehers vannglass. Selv viste han til en mer tradisjonell stillebenmaler som Georgio Morandi som et kunstnerisk forbilde. Kanskje sier det oss noe om at det var gleden over det kontemplative i selve maleprosessen og den langsomme observasjonen av et ellers intetsigende hverdagsobjekt, mer enn nødvendigheten av å forfølge noen form for konseptuelt skjema, som ga ham grunn til å stå opp om morran og komme seg på jobb.

Some Serious Series viser også utdrag fra Dreheres malerier av en sølvvase. Peter Dreher: 76, olje på lerret, 2012. Foto: Øystein Thorvaldsen

Livets mening

Tag um Tag guter Tag betyr noe sånt som «dag for dag en god dag». Dreher malte samme motiv, samme tomme vannglass, hver arbeidsdag fra 1974, visstnok over 5000 bilder til sammen. De er behørig nummerert med tall tegnet eller risset inn i malingen i bildets overkant; utvalget på K rekker fram til nummer 2600.

Det er noe introvert og ulykksalig, nesten manisk, men samtidig optimistisk og fortrøstningsfullt over et slikt livsprosjekt. Det ordinære i refleksjonen fra et vannglass blir like mye en speiling av ens egen hverdagsnevrose og det både desperate og vakre i erfaringen å selv måtte skape livets mening.

STIKKORD

[Galleri K](#)

[Peter Dreher](#)

[Some Serious Series](#)